

Bu sayfa řu linkten yazdırılmıştır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/peygamberimizin-risalet-ve-ubudiyetinin-neticesi]

[Hz. Muhammed \(S.A.V.\) Yüksek şahsiyeti ve Makamı](#) [Risale-i Nur](#) [Risale-i Nur Mütalaası](#)

Soru

Peygamberimizin Risalet ve Ubudiyetinin Neticesi

"Belki nasilki o zât; hidayetiyle saadet-i ebediyenin sebep-i husulü ve vesile-i vusulüdür. Öyle de; duasıyla, niyazıyla o saadetin sebep-i vücudu ve vesile-i icadıdır. " "Evet nasilki onun risaleti řu dâr-ı imtihanın açılmasına sebebiyet verdi. Öyle de, onun ubudiyeti dahi öteki dârın açılmasına sebebedir." (19. Söz) Yukardaki cümleleri açıklar mısınız?

Cevap

"Bak! O zât nasilki risaletiyle, hidayetiyle saadet-i ebediyenin sebep-i husulü ve vesile-i vusulüdür. Onun gibi, ubudiyetiyle ve duasıyla, o saadetin sebep-i vücudu ve Cennet'in vesile-i icadıdır."(10. Söz)

Peygamberimizin risaleti ve getirdiği hidayet olmasa idi insanlar doğru yolu bulup saadete eremezdi. Bunun için O'nun risaleti ve getirdiği hidayet saadet-i ebediyenin açılmasına ve oraya insanların girmesine bir vesile ve sebeptir.

Bununla birlikte Peygamberimizin(s.a.v) kulluğu ve duası ile o saadet yaratılmasına sebeptir.

Peygamberimiz, bütün varlıkların yaratılmasına sebep olan gaye ve hikmetlerin bir vesilesidir. Çünkü mesela Allah'ı hakkıyla tanınması ve tanıttırmasıyla, İsim ve sıfatlarına en cami ve mükemmel ayine olmasıyla, getirdiği hidayetiyle ve yaptığı risalet vazifesiyle, yaptığı kulluk, dua ve şükriyle, yaşadığı yüce ahlakı ve insanlığıyla, Allah'ın rızasını ve muhabbetini en fazla kazanmasıyla O'ndan daha üstün ve mükemmel biri yoktur. Bunlar gibi daha bir çok özelliğiyle el-hak kainatın medar-ı iftiharı olan peygamberimizin değerini ve

kıymetini anlamak için O'nun gerçek mahiyetine bakmak gerektir.

Bu meseleyi daha iyi anlamak için 11. Sözü'nün bir kısmını aşağıya alıyoruz.

"Ey kardeş! Eğer hikmet-i âlemin tılsımını ve hilkat-i insanın muammâsını ve hakikat-i salâtın rumûzunu bir parça fehmetmek istersen, nefsimle beraber şu temsîlî hikâyeciğe bak.

Bir zaman bir sultan varmış. Servetçe onun pek çok hazineleri varmış. Hem o hazinelerde her çeşit cevâhir, elmas, zümrüd bulunuyormuş. Hem gizli pek acâib defineleri varmış. Hem kemâlâtça sanâyi'-i garîbede pek çok mahâreti varmış. Hem hesabsız fûn-u acîbeyema'rifeti ve ihâtası varmış. Hem nihâyetsiz ulûm-u bedîaya ilim ve ittılâı varmış.

Her cemâl ve kemâl sâhibi, kendi cemâl ve kemâlini görmek ve göstermek istemesi sırrınca, o sultân-ı zîşân dahi istedi ki, bir meşher açsın. İçinde sergiler dizesin. Tâ, nâsın enzârında hem saltanatının haşmetini, hem servetinin şa'saasını, hem kendi san'atının hârikalarını, hem kendima'rifetinin garibelerini izhâr edip göstereceğin. Tâ, cemâl ve kemâl-i ma'nevîsini iki vecihle müşâhede etsin. Bir vechi, bizzât nazar-ı dekâik âşinâsıyla görsün; diğeri, gayrın nazarıyla baksın.

Bu hikmete binâen, cesîm ve geniş ve muhteşem bir kasrı yapmaya başladı. Şâhâne bir sûrette dâirelere, menzillere taksîm etti. Hazinelerinin türlü türlü murassaâtıyla süslendirdi. Kendi dest-i san'atının en latîf, en güzel eserleriyle ziyetlendirdi. Fûn-u hikmetinin en incelikleriyle tanzîm etti, düzelitti. Ve ulûmunun âsâr-ı mu'cizekârâneleriyle donattı, tekmîl etti. Sonra her bir taâm ve ni'metlerinin bütün çeşitlerinden en lezîzlerini câmi'sofraları o sarayda kurdu. Her bir tâifeye lâyıf bir sofraya ta'yîn etti. Öyle sehâvetkârâne ve öyle san'atperverâne bir ziyâfet-i âmme izhâr etti ki, güya her bir sofraya yüzer sanâyi'-i latîfenin eserleriyle vücûd bulmuş gibi, kıymetli hadsiz ni'metleri serdi. Sonra aktâr-ı memleketindeki ahâliyi ve riayetini seyretti ve tenezzühe ve ziyafete da'vet etti.

Sonra bir yâver-i ekremine sarayın hikmetlerini ve müştemelâtının ma'nâlarını bildirerek, onu üstâd ve ta'rîf edici ta'yîn etti. Tâ ki sarayın sâni'ini, sarayın müştemelâtıyla ahâliye ta'rîf etsin. Ve sarayın nakışlarının rumûzlarını bildirsün. Ve içindeki san'atlarının işaretlerini öğretsin. Ve derûnundaki manzûm murassa'larla ve gayet nizâmlı cevâhirlerle süslenmiş mevzûn nukûş nedir ve ne vecihle saray sâhibinin kemâlâtına ve hünelerine delâlet ettiklerini, o saraya girenlere ta'rîf etsin. Ve girmenin âdâbını ve seyrin merâsimini bildirip, o görünmeyen sultana karşı rızâsı ve marziyâtı dâiresinde teşrîfât merâsimini bildirip ta'rîf etsin.

İşte o muarrif üstâdın her bir dâirede birer avenesi bulunuyor. Kendisi en büyük dâirede, şâkirdleri içinde durmuş, bütün seyircilere şöyle bir teblîğâtta bulunuyor, diyor ki: "Ey ahâli! Şu kasrın meliki olan seyyidimiz, bu şeylerin izhârıyla ve bu sarayı yapmasıyla, kendini sizlere tanıttırıyor. Siz dahi onu tanıyınız ve güzelce tanımaya çalışınız. Hem şu tezyînâtıyla kendini sizlere sevdirmek istiyor. Siz dahi onun san'atını takdîr ve işlerini istihsân ile kendinizi ona sevdiniz. Hem bu gördüğünüz ihsânât ile sizlere muhabbetini gösteriyor. Siz dahi itâat ile ona muhabbet ediniz. Hem şu görünen in'âm ve ikrâm ile sizlere sefkatini ve merhametini gösteriyor. Siz dahi şükür ile ona hürmet ediniz. Hem şu kemâ-

lâtın âsârı ile, ma'nevî cemâlini sizlere göstermek istiyor. Siz dahi onu görmeye ve teveccühünü kazanmaya iştiyâkınızı gösteriniz. Hem bütün şu gördüğünüz masnûâtın ve müzeyyenâtın üstünde birer mahsûs sikke, birer hususî hâtem, birer taklîd edilmez turra koymakla, her şey kendisine hâs olduğunu ve kendi eser-i desti olduğunu ve kendisinin tek veyektâ, istiklâl ve infirâd sâhibi olduğunu sizlere göstermek istiyor. Siz dahi onu tek ve yektâ ve misilsiz ve nazîrsiz, bî-hemtâ tanıyınız ve kabûl ediniz." Daha bunun gibi, ona ve o makama münâsib sözleri seyircilere söyledi.

Sonra giren ahâli iki gürûha ayrıldılar.

Birinci gürûh, kendini tanımış, aklı başında ve kalbi yerinde oldukları için, o sarayın içindeki acâiblere baktılar ve dediler ki: "Bunda bir iş var." Hem anladılar ki, beyhûde değil, âdî bir oyuncak değil. Onun için merak ettiler.

"Acaba tılsımı nedir? İçinde ne var?" deyip düşünürken, birden o muarrif üstâdın beyân ettiği nutkunu hatırladılar. Anladılar ki, bütün esrârın anahtarları ondadır. Ona mütevec- cihen gittiler ve dediler: "Esselâmü aleyke yâ eyyühe'l-Üstâz! Hakkâ ki, şöyle muhteşem sarayın senin gibi sâdık ve müdakkik bir muarrifi lâzımdır. Seyyidimiz sana ne bildirmişse, lütfen bize bildiriniz." Üstâd (asm) ise, evvel zikri geçen nutukları onlara dedi. Bunlar güzelce dinlediler. İyice kabûl edip tam istifâde ettiler. Padişahın marziyâtı dâiresinde amel ettiler. Onların şu edebli muâmele ve vaz'iyetleri, o padişahın hoşuna gittiğinden, onları hâs ve yüksek ve güzellikleri tavsîf edilmez diğer bir saraya da'vet etti. İhsân etti. Hem öyle bir Cevvâd-ı Melîk'e lâıyk ve öyle mutî' ahâliye şâyeste ve öyle edebli misafirlere münâsib ve öyle yüksek bir kasra şâyân bir sûrette ikrâm etti. Dâimî onları saadetlendirdi.

İkinci gürûh ise, akılları bozulmuş, kalbleri sönmüş olduklarından, saraya girdikleri vakit, nefislerine mağlûb olup, lezzetli taâmlardan başka hiçbir şeye iltifât etmediler. Bütün o mehâsinden gözlerini kapadılar. Ve o Üstâd'ın(asm) irşâdâtından ve şâkirdlerinin îkâzâtından kulaklarını tıkadılar. Hayvan gibi yiyerek uykuya daldılar. İçilmeyen, fakat bazı şeyler için ihzâr edilen iksîrlerden içtiler. Sarhoş olup bağırdılar, çağırdılar. Seyirci misafirleri çok rahatsız ettiler.

Sâni'-i Zîşân'ın düstûrlarına karşı edepsizlikte bulundular. Saray sâhibinin askerleri de onları tutup, öyle edepsizlere lâıyk bir hapse attılar.

Ey benimle beraber bu hikâyeyi dinleyen arkadaşı! Elbette anladın ki, o Hâkim-i Zîşân, bu kasrı şu mezkûr maksadlar için bina etmiştir. Şu maksadların husûlü ise, iki şeye mütevakıftır.

Birisi: Şu gördüğümüz ve nutkunu işittiğimiz Üstâd'ın (asm) vücûdudur. Çünkü o bulunmazsa, bütün maksadlar beyhûde olur. Çünkü anlaşılmaz bir kitap muallimsiz olsa, ma'nâsız bir kâğıttan ibâret kalır.

İkincisi: Ahâli o Üstâd'ın (asm) sözünü kabûl edip dinlemesidir. Demek vücûd-u üstâd (asm), vücûd-u kasrın

dâîsidir. Ve ahâlinin istimâı, kasrın bekâsına sebebdır. Öyle ise denilebilir ki: Şu üstâd (asm) olmasaydı, o Melik-i Zîşân şu kasrı bina etmezdi. Hem yine denilebilir ki: O üstâdın (asm)ta'limâtını ahâli dinlemedikleri vakit, elbette o kasır tebdîl ve tahvîl edilecek."

Yukarda geçen o Üstad ve Yaver-i Ekrem'den kasıt Peygamberimiz(s.a.v), avaneler ise diğerk Peygamberlerdir.

Ayrıca bakınız.

<http://risaleonline.com/soru-cevap/peygamberimizin-siyer-ve-tarihe-sigismayan-mahiyeti-ve-hakiki-kemalati>

<http://risaleonline.com/soru-cevap/sen-olmasaydin>